

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Direcció General d'Urbanisme

Aprovat definitivament per la Comissió
 Territorial d'Urbanisme de Barcelona
 en sessió de 15 OCT. 2003

La secretària

Mercè Albiol i Núñez
 Mercè Albiol i Núñez

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ARQUEOLÒGIC DE GRANOLLERS.

MEMÒRIA

Arquitectes redactors: **Lluís Cuspinera i Font**
Vicenç Oliveras i Estapé
Joan Valls i Ribas

Arquitecte col·laborador: **Ramon Calonge i Vallbona**

Arqueòleg: **Lluís Vila i Bonamussa**

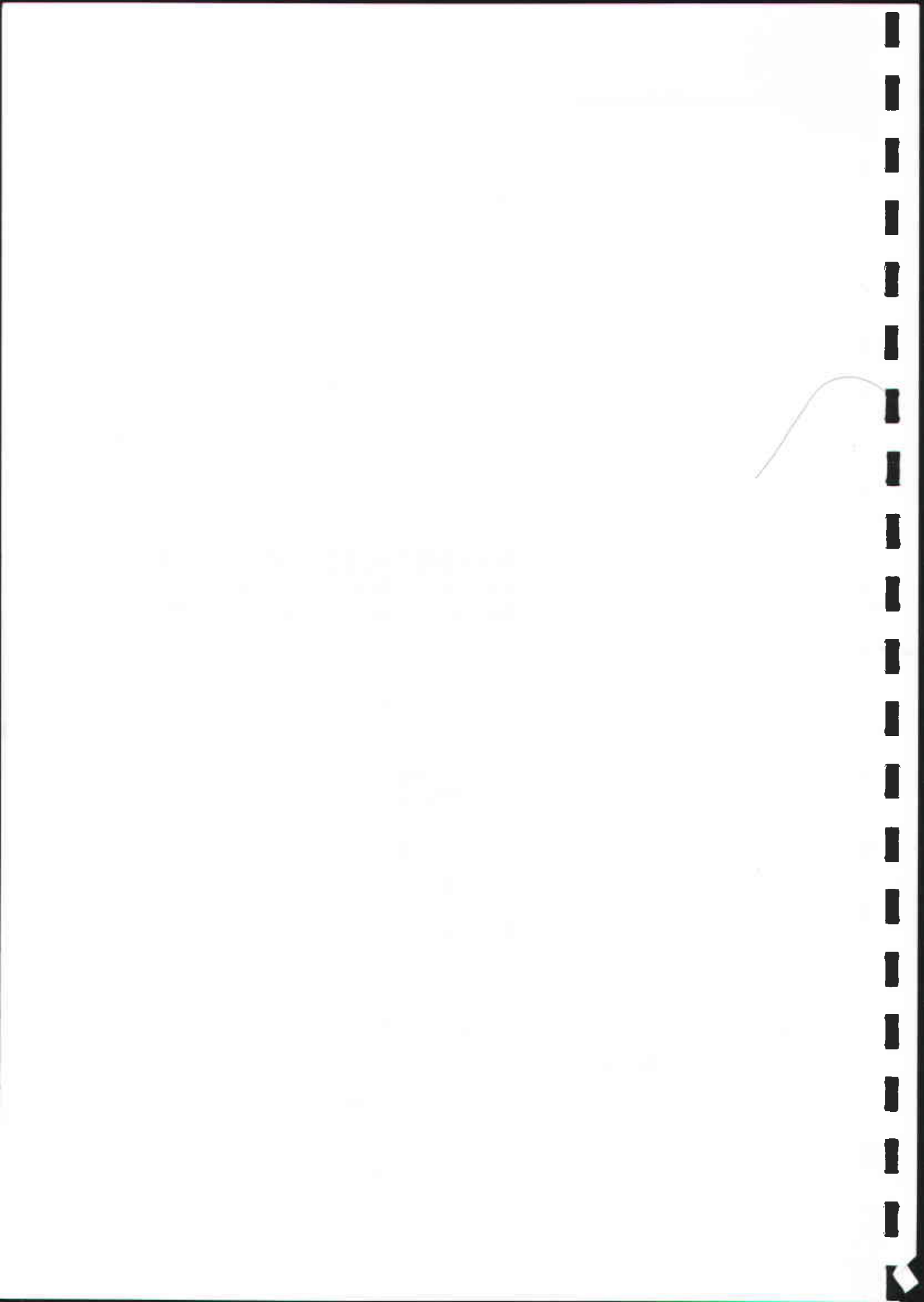
Granollers, gener del 2003

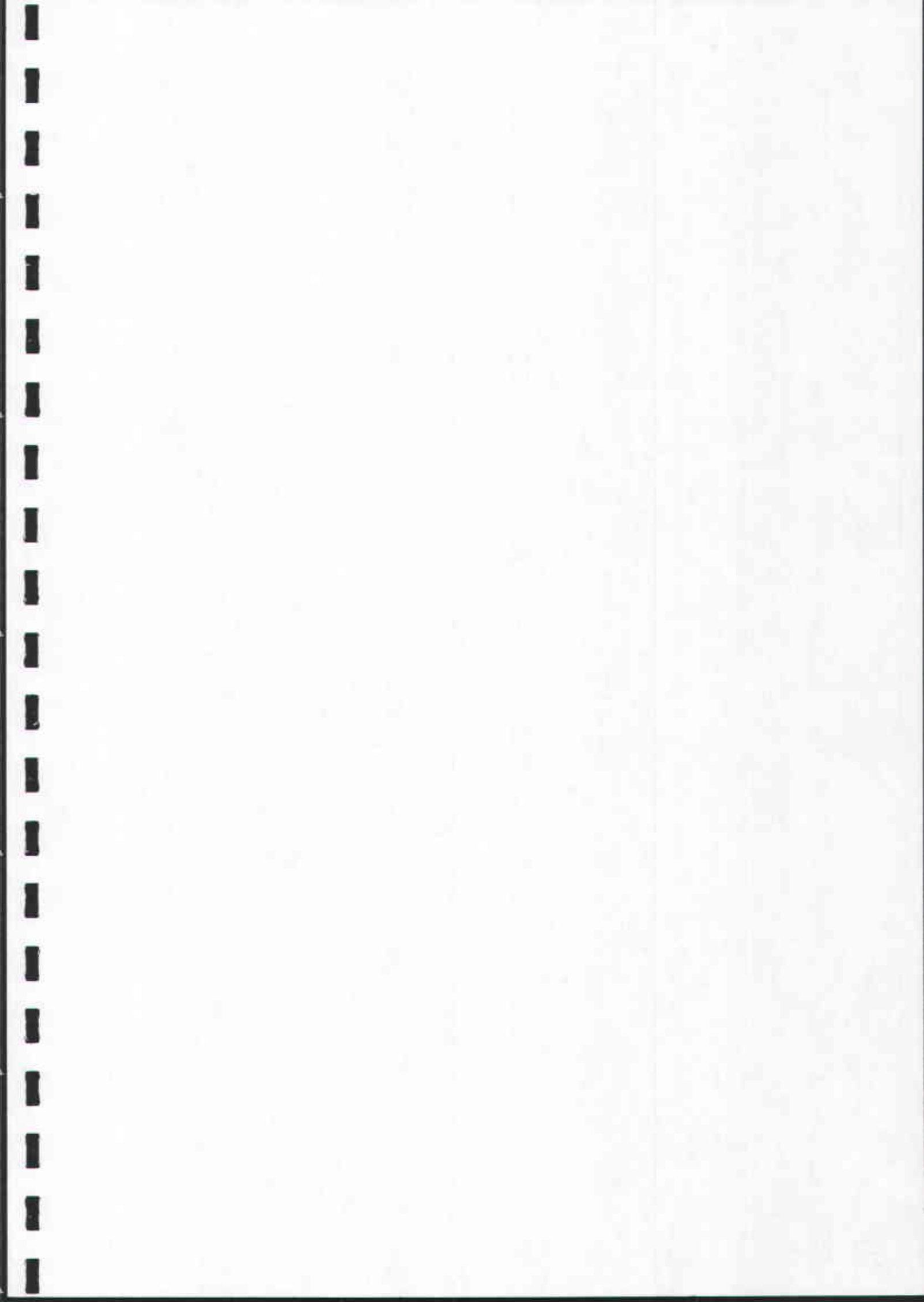
APROVAT *provisionalment*
 per l'Ajuntament en Ple

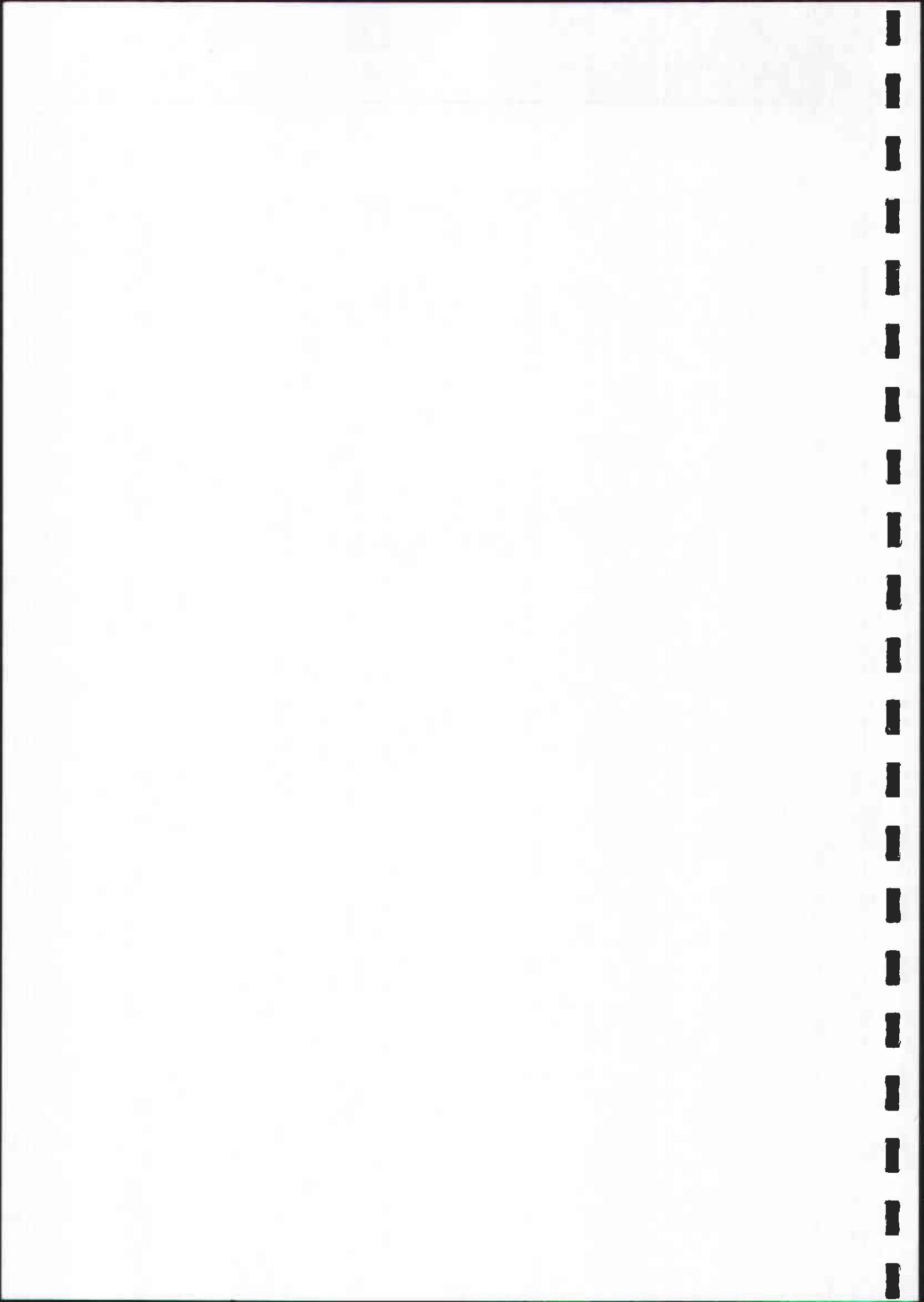
el dia 25 FEB. 2003

El Secretari

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme

Aprobat definitivament per la Comissió
 Territorial d'Urbanisme de Barcelona
 en sessió de **15 OCT 2003**

La secretària

Mercè Albiol i Núñez

ÍNDEX

1. SOBRE LA NECESSITAT DE LA CONSERVACIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ARQUEOLÒGIC. REpte I FUNCIÓ SOCIAL.....	3
2. BREU VALORACIÓ DEL PLA ESPECIAL VIGENT.....	5
3. INTRODUCCIÓ, L'ARQUEOLOGIA I L'ARQUITECTURA COM A PATRIMONI CULTURAL.....	6
4. NECESSITAT DEL PLA ESPECIAL DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ARQUEOLÒGIC.....	8
5. OBJECTIUS DEL PLA ESPECIAL.....	9
6. PROCÉS DE TREBALL.....	10
7. ESTRUCTURA DEL PLA ESPECIAL.....	13
8. TIPUS DE PROTECCIÓ I NIVELLS DE PROTECCIÓ APLICABLE ALS BÉNS DEL PLA ESPECIAL.....	15
9. FITXES DEL PLA ESPECIAL BASES PER A LA DOCUMENTACIÓ I CONSULTA DE FITXES.....	16
10. LLISTAT DELS BÉNS DEL PLA ESPECIAL.....	21
 ANNEX 1: Llistats d'inventaris realitzats per organismes i/o institucions.....	 38
ANNEX 2: Bibliografia.....	53

1.- SOBRE LA NECESSITAT DE LA CONSERVACIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ARQUEOLÒGIC. REPTE I FUNCIÓ SOCIAL.

Per tal de suggerir alguna reflexió, ni que sigui de caire molt general sobre aquest problema, cal considerar d'entrada l'ambivalència intrínseca del fet urbà, que es pot xifrar en dos aspectes, el de la forma (forma urbanística, forma edificatòria) o arquitectura de la ciutat, que no pot deslligar-se de l'altre aspecte que aquí es vol remarcar: el del context social i de participació al què la forma de la ciutat ha d'adequar-se.

La ciutat troba la seva expressió en la relació equilibrada entre aquests dos aspectes. La pura i simple valoració dels aspectes formals-arquitectònics de la ciutat construïda sense adonar-se que aquesta és també escenari de la vida de cada dia, com a marc de convivència i de relació, fóra reduir el fet urbà a una dimensió insuficient i gens adient a la seva realitat complexa i canviant.

La forma urbana, per tant, és molt més que la suma de façanes i del conjunt d'estils arquitectònics que conformen els fronts de carrer. En tot cas és això junt a moltes altres dimensions que tots hem experimentat en alguna mesura i que sobrepassen la pura realitat física de la ciutat construïda per entrar en el que podríem dir "fenomenologia" de la ciutat. Així el joc de textures, colors, llums i ombres, sorolls i silencis, buits i plens i una infinitat d'elements més, al marge de l'arquitectura de la ciutat entesa en sentit estricte, com per exemple la valoració subjectiva que cadascú fa de les vivències personals dins d'un espai urbà en un moment o altre, conformen el fet urbà palesant la seva ambivalència que es manifesta en la coexistència de la ciutat física junt a la ciutat entesa com a conjunt de relacions que en ella es donen de tipus social, cultural, etc.

Amb tot el que s'acaba de dir bàsicament referit a la ciutat com a suport físic de la vida urbana, com a contenidor, no es pot perdre de vista l'aspecte essencial del fet urbà, constituït per la vida i les activitats col·lectives amb una relació contínua, equilibrada o no segons la realitat de cada moment històric, amb la ciutat construïda. Quan aquesta tensió entre la forma i el contingut s'ha donat en termes equilibrats la ciutat ha obtingut el seu nivell més alt com a expressió cultural.

Per la via del procés quasi generalitzat de creixement dels pobles i ciutats, òbviament aplicable també a Granollers, s'ha produït en general un canvi substancial dels centres històrics de les poblacions pel fet de la pèrdua del caràcter que en un moment donat varen tenir dins la ciutat tradicional i també per la destrucció del patrimoni arqueològic existent en el subsòl. Amb això, s'ha iniciat un procés negatiu que provoca la destrucció dels teixits urbans per la via del que se'n pot dir "renovació urbana" consistent en l'enderrocament sistemàtic dels edificis que havien quedat obsolets i llur substitució per noves construccions que venien a capitalitzar el valor de posició dels solars ocupats per les edificacions velles sense aportar millores qualitatives i degradant sovint el caràcter propi del centre històric. Això ha suposat no solament la substitució de les edificacions i la pèrdua total de la imatge urbana i del seu caràcter sinó també el desplaçament del grups socials que feien vida als centres històrics de les poblacions, sota la pressió de grups socials o d'activitats econòmicament emergents com per exemple l'implantació comercial i de serveis en substitució d'habitatges, etc. creant desequilibris que cal corregir.

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Sembla que una possible alternativa a aquest procés de degradació pot ser la "rehabilitació" enfront de la pura i simple renovació sense anàlisi prèvia com s'acostuma a fer, de l'aptitud de determinats edificis per recuperar-los i reutilitzar-los sense enderrocament total. La rehabilitació suposa posar en valor els elements característics i tots els edificis que dins un teixit urbà tradicional poden ser objecte de noves utilitzacions, amb una prèvia intervenció arquitectònica plantejada amb imaginació i creativitat i, justament per això, coherent amb l'objectiu de preservar no solament la imatge i el caràcter formal sinó també, i en la major mesura possible, aquells usos que poden enriquir la vida urbana enfront de la substitució abusiva via "terciarització" provocada pel creixement continuat del sector serveis desplaçant excessivament la residència del centre. Una especialització excessiva dels centres en aquest sentit porta a un empobriment de la vida urbana entesa en sentit ampli mentre que el manteniment d'habitatges en el centre via rehabilitació pot aportar un equilibri necessari.

La pràctica d'un procés de "rehabilitació" pot evitar la degradació del teixit urbà i dels seus elements que es produeix per substitució amb les conseqüències negatives en ordre a potenciar la vida urbana i en definitiva la qualitat de vida dels ciutadans.

Cal assenyalar que un procés de "rehabilitació" ha d'anar acompanyat d'una gestió urbanística que porti al re-equipament de la ciutat evitant la substitució sistemàtica d'edificis tradicionalment destinats a equipaments (docents, socio-culturals, assistencials, públic administratiu, etc.) per altres usos (implantació residencial o comercial, etc.) procés que molt sovint ha anat lligat a la "renovació" urbana palesant els seus aspectes negatius. Això no implica que no es pugui donar solució al procés creixent de terciarització i de la implantació comercial en el centre.

Preservar i reintegrar les restes arqueològiques i monumentals a l'entramat urbà és un procés que els darrers anys s'ha consolidat en nombroses ciutats de Catalunya i Europa. La posta en valor del patrimoni, com element d'identitat, permet plantejar projectes de promoció local relacionats amb l'impuls que a l'actualitat gaudeix el sector serveis com a generador d'ocupació i desenvolupament del territori.

Les tècniques d'intervenció en el patrimoni històric-arquitectònic no poden reeixir globalment si no estan degudament instrumentades en la planificació urbanística. En aquest sentit l'inventari del patrimoni arquitectònic i el Pla Especial donen l'oportunitat de plantejar el problema amb l'amplitud que mereix, donada la importància que té el patrimoni arquitectònic i arqueològic com a expressió cultural i testimoni de la memòria col·lectiva de la nostra ciutat. Cal assenyalar, també, que molts edificis no inventariats tenen l'aptitud de ser reutilitzats amb una intervenció creativa i alhora sensible amb el caràcter del seu entorn en la línia del respecte al paisatge urbà com a creació col·lectiva i patrimoni de la ciutat.

2. BREU VALORACIÓ SOBRE EL PLA ESPECIAL DEL PATRIMONI VIGENT APROVAT L'ANY 1982, I LA SEVA RELACIÓ AMB EL QUE ARA ES PRESENTA

El Pla Especial del Patrimoni encara vigent ha esdevingut des de l'any 1982 un instrument sensiblement eficaç per desvetllar l'interès pel patrimoni construït i la seva incidència en la percepció que els ciutadans de Granollers tenen de la imatge de la propia ciutat, així com per la seva protecció efectiva.

En aquests anys s'ha pogut comprovar que la preservació del patrimoni no és incompatible amb el desenvolupament dels aprofitaments edificables que el Planejament General defineix.

Algunes de les intervencions en edificis catalogats han permès comprovar també com les reconversions-reutilitzacions plantejades amb creativitat i sense falsos mimetismes són un bon instrument per a la conservació dels edificis catalogats, sumant al valor d'ús que dona nova vida a l'edifici els valors simbòlics i representatius lligats a la memòria històrica.

En el present Pla Especial i en relació als nivells de protecció s'ha introduït respecte el Pla especial anterior i encara vigent un nou tipus, el tipus VII (edificis substituïbles), per fer patent la possibilitat de reconversió-refuncionalització prèvia reflexió sobre la necessitat o no dels seu enderroc i la conveniència que s'estengui la valoració del paisatge urbà més enllà dels béns catalogats.

Aplicar a Granollers alguna alternativa que incentivi la rehabilitació per evitar el procés de degradació al que fa esment el apartat 1; ha portat a l'equip redactor a introduir noves incorporacions i especialment el tipus VII "Edificis Substituïbles", posant justament l'enfasi en l'aptitud d'aquets edificis per ser rehabilitats i reutilitzats lligant la millora funcional de l'edifici amb el manteniment del paisatge urbà, que no pot recolzar-se solament en els edificis més significatius.

En el supòsit de contradicció entre el Planejament General i el Pla Especial que ara es presenta es preveu l'aplicació de les figures de planejament adients per compensar les propietats afectades.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

3. INTRODUCCIÓ

Granollers, com tantes ciutats mediterrànies, és una ciutat històrica, marcada per les dimensions patrimonials que l'han anat conformant a través dels segles fins a l'actualitat. Aquesta dimensió històrica fa referència, no només als seus aspectes formals (paisatge urbà, edificis i façanes, etc.) sinó també als monuments, a l'organització de l'entramat urbà, als àmbits no edificats, als rurals i/o naturals i al propi context geogràfic en relació a d'altres municipis.

Granollers es troba assentada sobre substrats anteriors fet que explica la superposició històrico-arqueològica. El desenvolupament econòmic i industrial iniciat a finals del segle XIX, i, de forma més accentuada, els canvis socials, econòmics, polítics, tecnològics, etc. experimentats a partir de la segona meitat del segle XX han generat transformacions profundes en el model urbà de Granollers. S'ha produït el trasllat de les funcions productives fora del centre urbà per fixar-lo en àrees especialitzades; el nucli històric ha perdut de forma progressiva un nombre prou significatiu de població; les xarxes viàries i els espais públics s'han vist altament condicionats per les "necessitats" generades per l'automòbil, o millor encara, per un model de vida cinètic. Aquests processos de transformació de les formes de vida urbana permeten detectar alguns dels riscos implícits: la pèrdua del valor urbà com a referència col·lectiva i la potenciació d'una dimensió fragmentada dels valors de la ciutat.

Granollers ha de potenciar els valors patrimonials urbans com a objecte de treball amb l'objectiu de construir una imatge de la ciutat que esdevingui rica i diversa. El patrimoni arquitectònic i arqueològic, per les seves pròpies característiques, constitueix l'element de definició contextual i dels trets d'identitat pluricultural, tan necessaris en un món de transformacions contínues.

Cal que l'urbanisme assumeixi com a propis els valors del patrimoni i afronti les polítiques de recuperació i rehabilitació del Centre Històric des d'una perspectiva de conjunt de la ciutat i no com a una temàtica aïllada.

La recuperació, protecció i difusió del Patrimoni Cultural esdevé un element imprescindible per a la millora dels escenaris urbans, tant per millorar-ne la qualitat de vida dels ciutadans, com per esdevenir una plataforma de projecció cultural fomentant-ne la seva atractivitat.

El patrimoni cultural d'una ciutat pot esdevenir en l'imaginari dels seus ciutadans un element simbòlic que ajuda a refermar els llaços col·lectius. Aquest factor simbòlic, que compleixen de forma majoritària els béns patrimonials, no es pot menystenir. Sense anar més lluny hom pot constatar com la Plaça de la Porxada ha esdevingut un element d'identificació de Granollers, i no només pels propis ciutadans. El patrimoni natural i cultural, de forma més específica, ha de ser vist com un element de construcció de la ciutat en el sentit més ampli de la paraula.

L'ARQUITECTURA I L' ARQUEOLOGIA DE GRANOLLERS COM A PATRIMONI CULTURAL.

L'arquitectura, ja s'ha dit, és un testimoni directe del desenvolupament i del passat històric de cada poble al qual confereix caràcter propi i diferenciat.

El creixement i la transformació de les estructures urbanes dóna una forma pròpia que defineix la imatge actual de la ciutat. És aquesta imatge la que dóna caràcter. Una imatge que s'ha anat configurant al llarg del temps. Des d'uns orígens romans passant per l'època medieval, de la que ens queda el traçat dels carrers del centre urbà, a un creixement al llarg del segle XVIII amb la formació de nous carrers fora el recinte antic. D'aquest creixement modern es conserven testimonis aïllats, casals, finestres, llindes i nous traçats urbans. Però decididament el Granollers actual es fruit de la transformació del segle XIX amb l'obertura de noves vies de comunicació que van afavorir el seu creixement.

Amb el procés d'industrialització, Granollers s'ha anat transformant de nou i de forma continuada a partir de la segona meitat del segle XX. Però aquest creixement últim, harmonitza, difícilment amb el passat que s'expressa en el teixit i el paisatge urbà històric, reconeixent que el Pla Especial de Protecció del Patrimoni de Granollers, encara vigent ha contribuït en bona mesura a evitar el procés de degradació al que s'ha fet esment. L'estudi del patrimoni arqueològic, arquitectònic i urbanístic ha de servir per potenciar els valors d'aquest com a herència cultural i, des de l'òptica actual, fer-lo necessari i partícep del present, projectant-lo cap al futur.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

4. NECESSITAT DEL PLA ESPECIAL DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ARQUEOLÒGIC.

El procés de creixement de la ciutat per la via del desenvolupament del Pla General d'Ordenació vigent (Pla 1984 i successives modificacions) ha palesat la necessitat de revisar i completar el Pla Especial redactat el 1982 pel mateix equip d'arquitectes que subscriu aquest treball, tot i la seva validesa com a instrument que ha impedit en bona mesura la progressiva degradació de la imatge del nucli urbà i especialment del centre històric de Granollers.

La necessitat de la protecció es justifica plenament pel fet que la imatge de la població així com la història que reflecteix és patrimoni col·lectiu de tots els granollerins. Cal distingir entre la propietat privada de l'edificació i la col·lectiva de la imatge urbana que cada edifici, considerat aïlladament i sobretot com a part d'un conjunt, determinen. Aquesta imatge constitueix el paisatge urbà quotidià de tots els ciutadans i és per això que, d'alguna manera, és un patrimoni comú que l'administració pública ha de protegir adequadament.

La redacció del present Pla Especial del patrimoni arquitectònic i arqueològic, sense frenar l'evolució de la població, intenta recollir el més interessant del patrimoni arquitectònic, històric, urbanístic, de les àrees urbanes d'interès ambiental i de les àrees arqueològiques. L'actual Pla General no contempla suficientment la protecció urbana i ambiental del caràcter que havia aconseguit Granollers en el seu desenvolupament modern, iniciat en el darrer quart de segle XIX, i que es mantingué fins a la dècada dels anys quaranta d'aquest segle. Des de la dècada del cinquanta els processos de transformació han alterat greument el paisatge urbà que, cal preservar especialment en les àrees del nucli antic i dels primers creixements de fora muralla, al llarg dels carrers Barcelona i Corró.

El Patrimoni natural i cultural és una realitat que forma part del llegat dels avantpassats i que dona identitat pròpia a la ciutat. L'Ajuntament, com administració pública més propera al patrimoni i als ciutadans, gaudeix d'una responsabilitat destacada en la seva preservació. La Llei del Patrimoni Cultural otorga importants atribucions als ajuntaments en relació a la protecció i control del patrimoni cultural (article 33.2). És amb aquesta voluntat que s'ha elaborat el Pla Especial de Protecció del Patrimoni Històric-Arquitectònic i Arqueològic de Granollers.

El creixement i els canvis urbanístics que experimenta la ciutat de Granollers, la transformació de zones rurals en grans superfícies comercials o polígons industrials, l'extensió de les xarxes de carreteres i l'expansió de l'edificació exigeix una clara actuació de caràcter preventiu per tal de minimitzar-ne els efectes negatius sobre la preservació del patrimoni històric, però també per potenciar-los i millorar-los.

La necessitat de la redacció del Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Arqueològic, queda justificada pel fet d'esdevenir un instrument objectiu a partir del qual l'Ajuntament disposarà d'una eina de coneixement i de gestió del propi patrimoni. Aquesta eina podrà ser emprada com a eix vertebrador de la política patrimonial encaminada a harmonitzar la pervivència del passat amb els canvis i necessitats de la ciutat actual, així mateix com per integrar el patrimoni en el conjunt dels recursos estratègics del municipi.

5. OBJECTIUS DEL PLA ESPECIAL.

OBJECTIU GENERAL DEL PLA ESPECIAL.

El Pla Especial pretén definir el patrimoni històric de Granollers en les vessants, arquitectònica, urbanística, ambiental i arqueològica per poder establir les mesures per a la seva conservació, recuperació i millora.

OBJECTIUS ESPECÍFICS.

1. En els edificis i elements arquitectònics es proposa:

- Catalogar els edificis i elements singulars de tot l'àmbit del municipi.

2. En les àrees urbanes d'interès ambiental:

- Delimitar i definir els conjunts urbans que són objecte de tractament pel Pla Especial.

3. En les àrees arqueològiques es tracta de:

- a) definir els espais que són objecte de protecció,
- b) garantir la preservació dels jaciments arqueològics/paleontològics apareguts de forma fortuïta
- c) establir les categories de protecció
- d) regular les actuacions i procediments que garanteixin la preservació i recuperació.

6. PROCÉS DE TREBALL

DEFINICIÓ D'ELEMENTS A CATALOGAR

Entrant en el procés de la redacció del Pla Especial, el primer pas va ser la confecció d'una llista d'aquells elements que coincidien amb els criteris de valoració establerts en el PE de Granollers i els Inventaris realitzats per Organismes i/o Institucions.

S'ha establert com a límit cronològic la dècada dels 40, i com a àmbit físic s'ha considerat tot el terme municipal de Granollers.

Els primers llistats inclouen tots els elements susceptibles d'investigació tant per uns criteris de valoració històrico-artístics com per als documentals. Cada un dels elements s'ha incorporat en el Pla Especial en forma de llista i fitxes.

Analitzades les llistes, es va realitzar un nou llistat en base als elements de les fitxes consultades i sumant-n'hi de nous segons el treball de camp. Aquest treball es va realitzar en funció d'una anàlisi, regida pels següents criteris i atenent a la futura gestió del Pla Especial:

- Valor de l'element per la coincidència en el llistat-inventari dels organismes i/o Institucions.
- Històric
- Arqueològic
- Artístic
- Arquitectònic
- Monumental
- Tipològic representatiu
- Sentimental
- Social
- Ambiental
- Estat de conservació
- Relació amb l'entorn

RECERCA DOCUMENTAL I HISTÒRICA PER A LA ELABORACIÓ DE LES FITXES ARQUEOLÒGIQUES

El treball de recerca històrica i documental sobre els diferents elements d'estudi i sobre la història de l'urbanisme i l'edificació a Granollers s'ha basat en fonts locals dels arxius i fons de la població amb l'objectiu de recollir tota la informació existent sobre els mateixos. Sense voluntat, però de realitzar un treball d'anàlisi històrica sinó un buidat documental que serveixi per explicar i entendre el procés de construcció de la vila i el paper de cada element dins d'aquest.

Aquesta informació es troba elaborada i expressada en els camps de caràcter històric de la fitxa de catàleg (notícies històriques, notícia de l'autor, notícia del promotor) i citada en els camps de referència de la mateixa fitxa (bibliografia, documentació, fotografies i plànol).

Les diferents fonts consultades han estat:

De tota la documentació del fons d'arxiu s'ha treballat especialment les fonts documentals:

- Fonts d'hemeroteca: publicacions, fulletons i revistes antigues publicades a la ciutat de Granollers i conservades a l'arxiu, en les que apareixen algunes referències d'interès. (Les cites es troben recollides en l'annex de bibliografia).

- Altres Plans:

Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic de Mataró.

Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic de Sabadell.

Revisió del Pla General del municipi de la Garriga (Vallès Oriental).

Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic de Montmeló (Vallès Oriental).

- Serveis Tècnics i arxiu Municipal d'Obres de Granollers:

- Arxiu urbanístic on es troben recollits els permisos.

D'aquests s'han pogut extreure les dades generals d'informació dels elements a catalogar (data, autor, promotor, ús inicial), notícies històriques referents a Reformes i modificacions dels edificis i plànols, en la majoria dels casos.

b. Documentació tècnica i plànols del terme de Granollers, antics i recents, necessaris per l'estudi històric i urbanístic, i per complementar els camps gràfics de les fitxes d'inventari. La documentació ha estat amablement facilitada pels tècnics del servei municipal.

-Consulta bibliogràfica

Al marge de consultes a obres de referència i bibliografia general històrica i artística s'ha realitzat un buidat de bibliografia específica on apareixen comentaris o mencions concretes a elements i zones, així com obra històrica, revistes i publicacions de caràcter local consultades en la Biblioteca Pública.

Cal dir que no existeix una obra general on es reculli la història de Granollers. Són pocs els llibres històrics publicats a Granollers i aquests, centrats cada un d'ells en parcel·les o àmbits molt determinats, donen sols una visió parcial de la història del poble en forma de crònica. Les referències bibliogràfiques concretes per a cada element es troben recollides en el camp de bibliografia de les fitxes de catàleg. A continuació sols citarem en forma de llista la bibliografia específica utilitzada i recollida en les fitxes, no la bibliografia general o de referència que es troba citada en cada cas i quan és oportú en el text de les fitxes i documents annexes.

Consulta de fonts orals

Per les restes arqueològiques:

Senyor Eustaqui Casals

Senyora Montserrat Gratacós

Senyor Jordi Pardo i Rodríguez

Senyor Emili Ramon

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

TREBALL DE CAMP

Ha consistit en la visita de zones, carrers i elements definits en el llistat previ. El treball de camp ha permès:

- a. Copsar el context actual de les zones, barris i carrers en què es troben els diferents elements. També valorar l'estat del context i com s'hi adequa i quin valor adquireix dins aquest l'edifici o conjunt d'edificis que participen del context determinat. Alhora també ha ajudat a valorar el context per si mateix com a element del desenvolupament històric de la vila i com a element independent susceptible de ser recollit en les fitxes per si sol amb autonomia de protecció en un moment històric de forta transformació urbanística.
- b. Apreciar l'element d'estudi, observar l'edifici o element i realitzar la descripció formal i tipològica. S'ha visitat l'àrea arqueològica, l'element, edifici o casa, externament i quan ha estat possible o s'ha considerat necessari per les característiques destacades de l'edifici, s'ha realitzar la visita a l'interior.
- c. Realitzar el treball fotogràfic tant del context com de l'element des dels diferents punts de vista com a il·lustració necessària en la fitxa de catàleg que ajudi a entendre i il·lustri de forma gràfica el text de les fitxes.

7. ESTRUCTURA DEL PLA ESPECIAL.

ELEMENTS OBJECTE DEL PLA ESPECIAL

En funció de la situació normativa dels elements, els que són objecte d'aquest Pla Especial s'han classificat en quatre apartats:

- Edificis i elements arquitectònics singulars d'interès històrico-artístic.
- Conjunts urbans
- Conjunts rurals
- Àrees arqueològiques

7.1. EDIFICIS I ELEMENTS ARQUITECTÒNICS D'INTERÈS HISTÒRICO-ARTÍSTIC.

Els edificis i elements arquitectònics singulars del Pla Especial, s'han agrupat segons els tipus funcional al qual pertanyen. Per als elements en context urbà s'afegeix un llistat ordenat alfabèticament per carrers, amb la clau i el número corresponent.

A continuació s'indiquen els tipus funcionals considerats, així com les claus que els identifiquen:

Clau CR: Edificis de caràcter rural: Masies. Constitueixen un testimoni de la realitat socio-econòmica de Granollers al llarg dels segles XVI al XX, profundament arrelada al país, encara que actualment la seva activitat agrícola es va transformant en altres usos: equipaments, restaurants o queda en desús i s'abandona a un lent enrunament al faltar-hi el manteniment diari. Es diferencien les masies situades en sòl urbà o urbanitzable i les situades en sòl no urbanitzable.

Clau CU: Conjunts urbans

Clau E: Edificis públics o privats destinats a Equipament.

Clau F: Edificis destinats a fàbriques o indústries.

Clau R: Edificis residencials: elements bàsics de la configuració de la població i reflex dels diferents moments socio-econòmics que ha tingut la vila i que han deixat empremta a través de l'expressió arquitectònic-artística, sobretot, en les façanes que configuren la trama viària.

Clau F: Fàbriques, magatzems: edificis de caràcter industrial, tot i no ser nombrosa, tenen la seva importància representativa de la indústria que ha tingut Granollers. La seva estructura funcional, amb grans i mitjans espais i la seva situació cèntrica els fa aptes per a la reutilització.

Clau S: Elements singulars. En aquest grup s'inclouen tots aquells elements que per les seves característiques no tenen una clara diferenciació de les parts que els componen i, per tant, la seva protecció abasta tot l'element.

-Fonts.

-Capelletes (fornícules)

-Llindes, finestres, portals.

Els edificis i elements arquitectònics, vénen situats en els plànols

7.2 CONJUNTS URBANS

S'identifiquen en les fitxes, i en els plànols amb un tramet.

7.3 CONJUNTS RURALS

S'identifiquen en les fitxes, i en els plànols.

7.4 ÀREES ARQUEOLÒGIQUES.

S'identifiquen en els plànols i en les fitxes de béns arqueològics. Es fa constar la categoria de protecció i l'època històrica a la qual corresponen. En el plànol també hi consten les àrees protegides físicament i les que resten descatalogades.

8. TIPUS DE PROTECCIÓ APLICABLE ALS BÉNS DEL PLA ESPECIAL I ELS NIVELLS DE PROTECCIÓ

El present Pla Especial contempla vuit tipus de protecció dels conjunts, edificis i elements catalogats en relació al grau d'intervenció que són definits a la Normativa i es reflexen a la corresponent fitxa normativa.

Els vuit tipus de protecció són els següents:

- Tipus I.- Conservació estricta
- Tipus II.- Conservació amb reforma condicionada
- Tipus III.- Conservació de façana amb reforma i/o ampliació condicionada
- Tipus IV.- Conjunts urbans
- Tipus V.- Conjunts rurals
- Tipus VI.- Elements singulars
- Tipus VII.- Edificis Substituïbles
- Tipus VIII.- Àrees arqueològiques, (varies categories).

A demés del tipus de protecció, cadascun dels bens protegits estan classificats segons el NIVELL DE PROTECCIÓ, que té per objecte definir la competència de la gestió.

Nivell de protecció A

Bé Cultural d'Interès Nacional.

La competència de la declaració, correspon, segons l'Art. 8 de la Llei 9/93 de 30 de setembre del Patrimoni Cultural Català al Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

L'autorització de les obres, correspon, segons l'Art. 34 de la Llei 9/93 de 30 de setembre del Patrimoni Cultural Català al Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Nivell de protecció B

Bé Cultural d'Interès Local.

La competència de la declaració correspon segons l'Art. 17 de la Llei 9/93 de 30 de setembre del Patrimoni Cultural Català al ple de l'Ajuntament de Granollers.

L'autorització de les obres correspon a l'Ajuntament de Granollers, sempre i quan no hi hagi descatalogació o modificació puntual dels edificis catalogats.

Nivell de protecció C

Béns de Protecció Urbanística.

La competència de la declaració, i l'autorització de les obres correspon a l'Ajuntament de Granollers.

Nivell de protecció D

Béns de Protecció Arqueològica.

Les Àrees Arqueològiques podran ser declarades per l'Ajuntament de Granollers, tal com preveu la Llei del Patrimoni Cultural Català del 29 de setembre del 1993. Segons aquesta mateixa llei i el Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic, l'aprovació de qualsevol actuació sobre una àrea de protecció arqueològica haurà d'estar condicionada a l'autorització del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Generalitat de Catalunya
 342 i Obres Públiques
 Direcció General d'Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona